

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: זאב	שם משפחה: שכטר
--------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שכטר		בלועזית Schechter	
שם פרטי איתו נולדתי: זאב		בלועזית Ze'ev	
שנת לידה: 6/2/1936		מין: ז/נ	
עיר לידה: בוקרשט		בלועזית București	
ארץ לידה: רומניה			
שם פרטי ושם משפחה של האב: מרקוב לייב		שם פרטי ושם נעורים של האם: מלכה לוי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בוקרשט		בלועזית București	
ארץ המגורים: רומניה			
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)			
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: בוקרשט, רומניה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת'י עד מתי		שנת עליה:	
		1952	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

בשנת 1942 התחלתי את לימודי בבוקרשט בבית הספר העברי "תרבות" שבו למדו את כל המקצועות בשפה העברית.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בתחילת המלחמה, לדברי אבי, ההורים ואני לא גורשנו למחנה ריכוז. אבי הוחזק מספר חודשים במחנה ויז'קה וכאשר שוחרר עבד בבוקרשט בעבודות כפייה בסלילת כבישים עם זפת. יום אחד התפוצץ דוד הזפת וכל הצד השמאלי של גופו נשרף עם הזפת הרוחת. מפקד פלוגת העבודה היה קולונל י'ן גיאורגה מאורר שקיבל את העבודה הזאת כעונש על דעותיו השמאלניות. הוא לקח את אבי לבית חולין שבמרכז העיר ושם באימי אקדח, כיוון שלא רצו לטפל ביהודים, אילץ את הרופא לטפל באבי. לימים הוא נהיה לראש ממשלת רומניה ואפשר לומר שהוא הציל את חייו של אבי. אמי כל הזמן הייתה בבית בטרנסניסטריה וקיבלנו עזרה כלכלית מקרובת משפחה שבעלה היה גרמני. אבי המשיך לעבוד בעבודת כפייה בבית הדפוס הממשלתי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בתום המלחמה הלכתי ללמוד בתיכון ואחר כך הפקולטה לכלכלה במשך שנתיים. כשנודע להנהלת הפקולטה שהגשתי בקשה לעלות לארץ ישראל, הפסיקו את לימודי ואז גויסתי לצבא הרומני למשך שלוש שנים. כשהשתחררתי מהצבא עבדתי בבית דפוס כפועל.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

אחרי העלייה הייתי באולפן בקיבוץ חצור, למרות שידעתי את השפה העברית. אחר כך עבדתי 23 שנים במפעל "אתא" עד שסגר אותו. לאחר מכן עבדתי במשביר לצרכן בקריית ביאליק במשך 12 שנים עד שיצאתי לגמלאות.